RECHTSPRAAK

Partijen hebben een vaststellingsovereenkomst gesloten die alleen door wederzijdse dwaling of bedrog kan worden aangetast. Daar is geen blijk van. Werknemer veroordeeld in de werkelijke proceskosten wegens misbruik van procesrecht.

Feiten

Werknemer is tot 12 juni 2020 bij Expro North Sea Limited (hierna: Expro) in dienst geweest. Partijen hebben na onder meer een schorsing van werknemer geprocedeerd, waarbij de kantonrechter de arbeidsovereenkomst heeft ontbonden en Expro heeft veroordeeld achterstallig loon te betalen. In hoger beroep hebben partijen bijgestaan door hun advocaten een vaststellingsovereenkomst gesloten. De hogerberoepsprocedure is doorgehaald. Werknemer leidt schade omdat Expro structureel artikel 8 lid 1 Waadi schendt door doorlopende onderbeloning en daaruit voortvloeiende pensioenschade. Het eindvonnis betrof een minimumcorrectie tot en met december 2018 en was geen eindpunt. In 2019 is achterstallig loon tot en met december 2018 toegekend en betaald, maar na 2018 is het loon niet structureel aangepast en is de pensioenopbouw niet doorvertaald. Werknemer wil antwoord op de vraag of de vastgestelde norm na oktober 2019 daadwerkelijk en volledig is uitgevoerd. Er is geen sprake van verjaring omdat de tekortkoming van na 2019 is en de gevolgen geleidelijk zichtbaar zijn geworden; iedere pensioenmaand werkt het door. Werknemer vordert in dat kader, onder meer, een verklaring voor recht dat Expro na december 2018 haar verplichtingen uit de Waadi niet heeft nageleefd en een veroordeling van Expro tot vergoeding van loon- en pensioenschade. Expro beroept zich onder meer op de tussen partijen gesloten vaststellingsovereenkomst.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt als volgt. Uit het dossier, waaronder door werknemer zelf overgelegde e-mailberichten van hem met zijn toenmalige advocaat, blijkt dat de vaststellingsovereenkomst weloverwogen en in overleg met zijn toenmalige advocaat tot stand is gekomen, zodat Expro mocht verwachten dat met het sluiten van de vaststellingsovereenkomst er daadwerkelijk een einde was gekomen aan de jarenlange juridische discussies tussen partijen. Partijen zijn in artikel 11 van de vaststellingsovereenkomst overeengekomen dat alleen in geval van wederzijdse dwaling of bedrog de vaststellingsovereenkomst – kort gezegd – kan worden gewijzigd, ontbonden of vernietigd. Werknemer heeft niet gesteld dat dit het geval is en van wederzijdse dwaling of bedrog is ook niet gebleken. Het voorgaande leidt tot de slotsom dat het primaire verweer van

Expro slaagt. Expro heeft voldoende toegelicht en onderbouwd dat sprake is van misbruik van (proces)recht en/of onrechtmatig handelen door werknemer. Expro heeft daartoe aangevoerd dat zij geprobeerd heeft een inhoudelijke procedure te voorkomen, dat zij zich genoodzaakt heeft gezien om zich opnieuw van rechtsbijstand te laten voorzien en kosten daarvoor te maken. Werknemer heeft doelbewust, tegen beter weten in en in strijd met de gemaakte afspraken in de vaststellingsovereenkomst gehandeld. Expro heeft aan alle afspraken voldaan en zij heeft deze afspraken onder meer gemaakt om procedures als deze in de toekomst te voorkomen. Daar komt nog bij dat de dagvaarding onvolledig is en op onderdelen zelfs in strijd met de waarheid. Er is sprake van een evidente ongegronde vordering die in verband met de belangen van Expro achterwege had behoren te blijven, aldus Expro. Gelet op bovengenoemde feiten en omstandigheden had werknemer het instellen van zijn vordering achterwege moeten laten. Het desondanks toch beginnen van onderhavige procedure levert daarom misbruik van procesrecht op. Expro is door het handelen van werknemer, waaronder het niet naleven van artikel 21 Rv zoals hiervoor al is overwogen, onnodig op (hoge) kosten gejaagd. Werknemer wordt in de werkelijke proceskosten veroordeeld.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland
Datum uitspraak: 19-08-2026
ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2026:12063
Zaaknummer: 12063759 \ CV EXPL 26-315
Rechters: M.C. van Rijn
Advocaten: R. Muurlink
Wetsartikelen: 6:228 lid 1 sub c BW, 3:44 BW en 7:900 BW